

Redactioneel

'Het land van herkomst, schrijven tussen twee culturen' was – wie weet het intussen niet? – het thema van de 66^e Boekenweek, afgelopen maart. Zo veel als mogelijk geobjectiveerd en fraai geformuleerd, dat moeten we de CPNB nageven. De aanvankelijke storm die oplaaide toen in 2000 bekend werd dat Salman Rushdie het Boekenweekgeschenk zou schrijven, bleek bij de persconferentie begin februari in theater De Kleine Komedie in Amsterdam geheel en al geluwd. Geen enkele vraag van de aanwezige journalisten, althans, niet in het openbaar.

Half Nederland heeft intussen *Woede*, het geschenk in kwestie, thuis liggen en een aantal heeft het zelfs gelezen. Hetzelfde geldt waarschijnlijk voor *Een beer in bontjas*, het essay van Hafid Bouazza.

Bijna traditiegetrouw koos de redactie van *Tsjip/Letteren* voor het thema van de Boekenweek voor het eerste nummer van de nieuwe, elfde, jaargang. Een breed scala bijdragen over het toenemend multicultureel worden van de samenleving, in Vlaanderen en Nederland. Zo is er een artikel van Ad van de Kieboom, redacteur bij De Geus, de uitgeverij in Breda die al jarenlang heel bewust kiest om werk van allochtone schrijvers uit te brengen. Zo is er een bijdrage van Joop Dirksen over het gebruik van Kader Abdollahs laatste roman *Spijkerschrift* in de klas. Zo schreef Yvonne Mekaoui over Algerije als land van herkomst en de literatuur die dat oplevert. Zo schreef Betty van Dam, werkzaam binnen de NT2-staf van de Hogeschool Holland (Haarlem) over wat een lerarenopleiding kan en moet doen met interculturaliteit en (jeugd)literatuur. Zo schreven Serena Holland en Joost Minnaard, beiden werkzaam op de Fontys-opleiding in Tilburg, over fictie en interculturaliteit. Zo herschreef André Mottart een artikel over wereldliteratuur als intercultureel discours. En zo maakte Frank Tarenskeen interviews met zowel Marion Bloem en zijn tante Titia.

Een woord van dank is de redactie Frank schuldig. Als vormgever zei hij geen 'nee' op de vraag het eerste nummer van *Tsjip* in deze jaargang ook inhoudelijk op zich te nemen. Met een nieuwe redacteur, was de afspraak. Maar toen die wegbleef, lag er veel meer op zijn bord.

Immers, waarschijnlijk geruisloos voor de lezer, veranderde de redactie van samenstelling: Sascha van Kuppeveld en Sacha Oldenhoven vertrokken en Alfons Andriessen en Sylvia Thijssen kwamen. Hannie Humme was helaas genoodzaakt haar *Tsjip*-carrière in te wisselen voor een baan als docente Nederlands in het voortgezet onderwijs. Piet-Hein van de Ven legde na jarenlange inzet het hoofdredacteurschap neer en ik heb zijn vraag om hem op te volgen met 'ja' beantwoord.

Geen direct en volmondig 'ja', ik had mijn mitsen en maren. Niet dat mijn karakter van dien aard is dat ik bij alles mijn mitsen en maren heb, maar men vroeg me gedeeltelijk uit hoofde van en gedeeltelijk op grond van mijn ervaring. 'Uit hoofde van' is Stichting Lezen, waar ik bijna tweeëneenhalf jaar geleden solliciteerde op de functie van beleidsmedewerker en ben aangenomen. Stichting Lezen verstrekt subsidies voor projecten op het gebied van leesbevordering en deed dat ook wel eens aan SPL, de geestelijke vader en moeder – voor Vlaanderen en Nederland – van *Tsjip/Letteren*. En met twee petten op werken kan ik wel, maar dat moet ook voor eenieder duidelijk zijn dat ik nu eens in de hoedanigheid van Stichting Lezen en dan weer met de *Tsjip*-pet op denk en werk.

Met een veranderde samenstelling van de redactie zal het roer niet 180 graden omgaan; gelukkig zijn er vaste 'boeien' als Joop Dirksen en André Mottart, die de continuïteit van het kwartaalblad voor literaire, culturele en kunstzinnige vorming garanderen. Maar dat er iets veranderen zal, sluiten we niet uit, want alles valt en staat in het leven met de man of vrouw op de betreffende plaats. Immers, Alfons is Sascha niet, Sylvia is Sacha niet en ik ben Piet-Hein niet.

We hebben er zin in. Allemaal. Zowel het SPL-bestuur als de redactie van *Tsjip/Letteren* bestaat uit vrijwilligers en in het kader van het door de Unesco uitgeroepen Internationaal jaar van de vrijwilligers sluiten we aan bij een goede traditie. 'Een vrijwilligersorganisatie is kwetsbaar' is een veelgehoorde – en vaak terecht geformuleerde kreet. Maar als de neuzen in een richting wijzen en hetzelfde doel wordt nagestreefd – docenten zo optimaal mogelijk informeren over de ontwikkelingen op hun vakgebied – kunsteducatie, culturele en literaire vorming, of om in termen van cultuur en school te spreken: drie van de vier 'luiken' (media-educatie is het 'vierde luik') – moet het lukken, denk ik.

Een eerste verandering is de rubriek 'Na schooltijd'. Die is nu nog leeg, helaas. Maar in plaats daarvan een oproep. Een oproep aan u, lezers en gebruikers. We willen graag dat *Tsjip/Letteren* ook een platformpje wordt waar bezoekers van interessante sites hun ervaringen uitwisselen en de meest bruikbare sites doorgeven aan hun collega's. Al dan niet gemaakt in hetzelfde land van herkomst. Maar wel allemaal met hetzelfde doel: elkaar optimaal informeren.

Anne-Mariken Raukema